

Η αμαρτία δεν είναι μια παράβαση ενός κώδικα, είναι αλλοίωση της ζωής (αρχιμ. Θεοδόσιος Μαρτζούχος, Εφημέριος Ι.Ν. Αγ. Ιωάννου Χρυσοστόμου Πρεβέζης)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1pVXZp9>]

Είπαμε λοιπόν πριν ότι ζω μαζί με τον Χριστό και την Εκκλησία ή ζω χωρίς τον Χριστό και την Εκκλησία. Βαπτίζομαι αποφασίζοντας να ζήσω με τον Χριστό και την Εκκλησία. Αυτό δε σημαίνει ότι μαγικά με ακούμπησε η Κίρκη και άλλαξαν τα πάντα μέσα μου. Η απόφαση να γίνω χριστιανός δεν με έφτασε στο τέλος της πορείας. Η αρχή της πορείας δεν είναι κατάληξη της πορείας. Το βάπτισμα δεν είναι αγιότητα δια μιας. Αυτό πάρα πολλές φορές συγχέουν οι άνθρωποι, επειδή τους δώσαμε και μείς τέτοιες αυταπάτες, και λένε: και πας και στην Εκκλησία! Αυτό δεν λέει τίποτα. Δείχνει απλώς ότι ο άνθρωπος αυτός δεν δούλεψε ποτέ με τον εαυτό του, δεν κατάλαβε πόσο δύσκολο είναι να μαζέψει κανείς τον εαυτό του και να τον βάλει στον τρόπο ζωής του Χριστού και της Εκκλησίας, και γι αυτό λέει εύκολες κουβέντες. Αλλά το πρόβλημα δεν είναι εκεί. Το πρόβλημα είναι με μας.

Όταν, λοιπόν, είμαστε μέσα στην Εκκλησία , κι έχουμε βαφτιστεί, και περίπου προσπαθούμε να συνειδητοποιήσουμε αυτά τα πράγματα, έρχεται κάποια στιγμή ένα δίλημμα: Να κάνω αυτό ή να κάνω το άλλο. Το δίλημμα έρχεται μες στην ψυχή μας ως μία πρόταση. Σαν ένα βέλος θα λέγαμε που μας στοχεύει πού; Εκεί που πονάμε. Εκεί που αν ακουμπήσεις μια χορδή θ' αρχίσει να βγάζει ένα ήχο. Σ' όποια θέματα: άλλος στην κακία, άλλος στον φθόνο, άλλος στα σωματικά, άλλος στα ψυχικά πάθη. Έρχεται λοιπόν ένα δίλημμα: Να κάνω ή να μη κάνω κάτι. Κι επειδή δε μάθαμε ποτέ μας να αγωνιζόμαστε και δεν ξέρουμε με σαφήνεια ότι το θέλημα του Θεού δεν είναι εξασφάλιση εκείνου, αλλά είναι ζωή δική μας, αποφασίζουμε το λάθος.

Και κάνουμε την αμαρτία. Αμαρτία τι σημαίνει; Σημαίνει ότι αποφάσισα να κάνω κάτι που δεν το κάνει ο Χριστός. Δηλαδή. Άμα ο Χριστός είναι ζωή και κάτι δεν το κάνει, εγώ κάνοντάς το, αρνούμαι την ζωή. Άμα δεν ξεκαθαρίσει μέσα στην ψυχή μας αυτό, δεν θα καταλάβουμε ποτέ πόσο ουσιαστικό γεγονός είναι η αμαρτία και πόσο μας ζημιώνει. Τις περισσότερες φορές την αμαρτία την φανταζόμαστε όπως τον κώδικα οδικής κυκλοφορίας, δηλαδή περνάμε καμμιά φορά σε λάθος δρόμο ή με πράσινο ή με κόκκινο δεν ξέρω γώ αναλόγως, και κάναμε μια παράβαση. Μα η αμαρτία δεν είναι μια παράβαση ενός κώδικα, είναι αλλοίωση της ζωής, γι αυτό είπα πιο πριν ο Χριστός ζει μ' αυτόν τον τρόπο, εμείς κάνουμε κάτι άλλο που δεν είναι αυτό, άρα δεν έχουμε ζωή. Άρα η αμαρτία τι είναι; Θάνατος. Αυτό βέβαια επειδή δεν έχει βιολογικά αποτελέσματα και μείς μονάχα τα βιολογικά μετράμε δεν το αντιλαμβανόμαστε. Γιατί πάρα πολλές φορές εμείς μη εμπιστευόμενοι τον λόγο Του έχουμε μονάχα εμπιστοσύνη σ' αυτά που υποτίθεται βλέπουμε. Κι ο

Χριστός κάνει συγκατάβαση στην κατάσταση μας και κάνει ένα θαύμα σωματικά εντυπωσιακό (θεραπεία του Παραλύτου) για να πιστούν οι άνθρωποι ότι του είχε προηγουμένως συγχωρήσει τις αμαρτίες. Και ο Θεός συγχώρησε πρώτα τις αμαρτίες για να καταλάβουμε ότι είναι βαρύτερο γεγονός η ψυχική παράλυση από την σωματική. Επειδή, λοιπόν, εμείς δεν βλέπουμε το αποτέλεσμα του θανάτου, που φέρνει στην ψυχή μας η αμαρτία, δεν μπορούμε να το ζυγιάσουμε. Και το βλέπουμε εντελώς αδιάφορα (καλά, ναι! . Έκανα λάθος... ή τι να κάνεις άνθρωπος είσαι). Από κει και μετά τα πράγματα λειτουργούν εντελώς στραβά.

[Συνεχίζεται]

Πηγή: www.enoriako.info